

Op het einde heerste een grote malaise onder de troepen

Wie de verhalen en getuigenissen uit de Eerste Wereldoorlog leest, krijgt soms de indruk dat de oorlog in november 1918 eindigde in een grote malaise. Na jaren van strijd en ontbering belandden de overwinnende legers in een aards tranendal, een verwoeste, ellendige wereld.

Die indruk klopt niet. Op het einde van de oorlog waren de strijders vooral blij dat de strijd voorbij was. Blij dat ze het overleefd hadden en dat ze naar huis konden terugkeren. Dat laatste gold zeker voor de Belgische militairen, waarvan het grootste deel in vier jaar niet meer thuis was geweest, omdat de Duitsers bijna heel het land hadden bezet.

De overwinnaars waren bovendien trots dat de ze oorlog hadden gewonnen. Dat gold ook voor de Belgische troepen. Door de bevolking werden ze verwelkomd als bevrijders, ja - dit is geen overdrijving - als helden.

Zelfs oorlogsinvaliden toonden zich soms trots over hun handicap. Het vaderland was hen oprecht dankbaar. Ze kregen allerlei vergoedingen en eretekens (wie denkt dat de oud-strijders decoraties niet belangrijk vonden, vergist zich: er werd druk uitgeoefend op de regering om gul te zijn met decoraties). Daarbij kwamen dan nog allerlei huldigingen en dankbetuigingen in hun eigen stad of dorp.

De kater kwam pas later, na enkele jaren. Toen de eerbetuigingen waren weggeëbd en het leven steeds meer zijn normale gang kreeg. Veel afgezwaaide militairen hadden moeite om aan het burgerleven te wennen. In het leger was alles voor hen geregeld en nu moesten ze hun plan trekken.

Hoewel oud-strijders allerlei voordelen kregen bij examens en benoemingen in de overheid, waren velen toch het slachtoffer van de hoge werkloosheid die na de oorlog heerste.

Er kwamen ook schuldgevoelens jegens de gesneuvelde makers. De fysieke en psychische ongemakken van de oorlog deden zich met de loop van de jaren gelden. En er was de teleurstelling dat de hoop dat na de oorlog alles beter zou gaan, niet in vervulling kwam. Velen dachten dat ze gevochten hadden voor een betere wereld. Terwijl de naoorlogse realiteit anders was.

Bron: Deredactie.be